

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Det andet problem, SF nævner, for forskningsbibliotekerne, er spørgsmålet om struktur. Efter denne regerings opfattelse skal vi ikke spille kræfter på at få flyttet om på forskningsbibliotekerne og begynde at diskutere, hvilke ministerier der skal være ansvarlige for hvad, og om vi nu skal have et stort, fint direktorat, der skal ordne problemerne. Det foreslår SF heller ikke – det vil jeg gerne understrege – og det er netop det charmerende ved forslaget. Det er efter vores mening ikke de ydre rammer og systemerne, man skal ofre de store kræfter på, man skal fremfor alt styrke indholdet, hvis man vil kulturen det vel selv i disse svære tider.

Derimod er jeg enig med forslagsstillerne i, at vi har brug for en eller anden form for samordning af forskningsbibliotekerne; en eller anden form for et fælles råd, et forskningsråd, med dertil hørende sekretariat vil være en glimrende egnet måde at gøre det på, uden at man får pustet et stort, nyt system op, der bare sluger ressourcer fra f.eks. materialekontiene.

Nu kommer men'et i forbindelse med forslaget, og det kører i og for sig ikke så meget på indholdet som på proceduren. Det er således, at vi i øjeblikket i kulturministeriet og under rigsbibliotekaren overvejer, hvilken fremtidig struktur rigsbibliotekarembedet skal have, og disse overvejelser håber jeg meget vil være afsluttet inden for temmelig kort tid, og det vil sige inden sommerferien.

Jeg vil derfor meget henstille, at man lader disse overvejelser indgå i behandlingen af dette forslag, fordi jeg mener, at tingene hænger så klart sammen. Jeg kunne selv forestille mig noget i retning af SFs løsning som sagt med et fælles forskningsråd med et sekretariat til at løse nogle af disse opgaver, med en sekretariatschef, eller hvad vedkommende nu skal hedde, og en opdeling af rigsbibliotekarembedet, således at man havde en rigsbibliotekar, eller hvad vedkommende nu skal hedde, der var ansvarlig for forskningsbibliotekerne, og en leder af de institutioner, som i dag er ledet af rigsbibliotekaren. Altså en opsplitning af rigsbibliotekarfunktionen.

Men så længe overvejelserne pågår, har jeg selvfølgelig heller ikke lagt mig endeligt fast på, hvilket resultat man skal nå frem til, men jeg mener, at det i høj grad arbejder i samme retning som forslaget fra SF, og jeg mener, der i høj grad er mulighed for at sam-

ordne de tanker, der ligger i forslaget, og de overvejelser, man i øvrigt gør sig i kulturministeriet.

Et enkelt forbehold over for forslaget er, at jeg ikke finder, tiden er inde til at gennemføre en ny rådighedssum. Jeg kan da godt se de pæne hensigter med den, men jeg mener stadig væk, at det, vi primært skal bruge kræfterne og de penge, man kan skrabe sammen til dette formål, på, må være at styrke forskningsbibliotekernes indhold, styrke deres muligheder for at være å jour med materialer, således at de kan opfylde de funktioner, de har. Jo færre penge der kan gå til struktur, ydre rammer og systemer, jo bedre. Naturligvis skal tingene fungere, samordnes rationelt, men det skal ikke være det, vi skal bruge pengene på. Der er stort behov for at få styrket indholdet, og det vil altså være min førsteprioritet.

Mette Groes (S):

Jeg synes, det er sympatisk, at SF interesserer sig for forskningsbibliotekerne og fremsætter beslutningsforslag om dem, for de har jo, som fru Ingerlise Koefoed også gør opmærksom på, en hel del problemer. Også vi vil gerne gøre noget for forskningsbibliotekerne, men vi synes, at SFs forslag er lige lovlig tyndt. Det beskæftiger sig ikke med en egentlig analyse af forskningsbibliotekernes mål, struktur og forhold til brugerne. Det giver ikke noget bud på, hvordan forskningsbibliotekernes rolle skal defineres, og hvordan arbejdsdelingen skal være mellem de forskellige slags biblioteker. Det nærmer sig ikke det ømtålige emne, hvordan de samlede ressourcer skal fordeles bedst muligt, og endelig får vi ikke at vide, hvordan forbindelsen til ministeriet skal være, hvordan den samlede organisering af central og decentral administration er tænkt.

I modsætning til ministeren har jeg den opfattelse, at det er overordentlig vigtigt, at man er klar over, hvilken struktur man ønsker sig, og også bruger energi og fantasi på at løse det problem, sådan at tingene kommer til at fungere, for de kan ikke fungere uden helt klare tanker om, hvordan det skal gå til.

Jeg er en lille smule bekymret for at gå ind i en delløsning, som SF foreslår den, fordi det nemt kunne føre til, at man i mange år